

בס"ד כא' אלול ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 18:16
 צאת השבת - 19:06
 רבנו תם - 19:49
 שעון קיץ - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 835
 @ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
 @ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלוויין עם הפייטן ר' משה חבושה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בלוויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון ולהבדיל לעיני יקיריכם. 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פטי"ד: "קומי אורי"
 (ישעיה ס"ו)

פרשת כי-תבא

תשע"ז בפתח = תהיה שנה עמוסת זכויות

נהנים מהעלון?
 אוהבים לקרוא בו? תרמו השנה את פדיון הכפרות לחיזוקו.

מעייני הפרשה:
 < פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
 < ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבח והודיה לך.
 < פרשת הברכות והקלות בבואם לארץ ישראל.
 < רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
 < התוכחה - רשימת הקלות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
 < חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.

פרשת כי-תבא
 < ברוך אתה בעיר" (כ"ח ג)
 < "בעיר" - בשכר המצוות שאתה עושה בעיר. (מדרש)
 יש בני אדם שבביתם פנימה הריהם מקיימים תורה ומצוות, אולם בבואם בין הבריות מתביישים הם ביהדותם, לבל ייאמר עליהם חלילה כי חשוכים הם, נחשלים וכדומה. על כן אמר הכתוב: "ברוך אתה בעיר" - רק אם לא תבוש ותקיים את המצוות גם בעיר לעיני כל הבריות, אזי תהיה ברוך. וכן גם נאמר בסימן הראשון בשלחן ערוך: "ולא יתבייש מפני המלעגים עליו."
 < "ברוך פרי בטןך" (כח, ד)
 בברכות, הסדר הוא תחילה "פרי בטןך", אחר כך "פרי אדמתך ופרי בהמתך" ולבסוף "טנאך ומשארתך". ואילו בקלות הסדר הפוך: "ארור טנאך ומשארתך" ורק לאחר מכן "ארור פרי בטןך". טעם הדבר, ללמדנו כי בברכה עדיף שיתברך האדם בעושר ונכסים רק לאחר שכבר גידל את בניו, כדי שיגדלו מתוך הכנעה וענוה, טרם יהיו עשירים גדולים. על כן הברכה היא תחילה "פרי בטןך" ורק לאחר מכן "בהמתך... ומשארתך". (חתם סופר)

תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב וגו' ועבדת את אויבך" (כח, מז)
 יש להבין מדוע העונש כל כך נורא, והלא סוף סוף עבד את ה', רק עבד בלי השמחה. אומר רבינו ר' חיים מוולוז'ין, כי כשהאדם עובד בלי שמחה, זו עבודה שעובדים אצל האויב. עבודה שעושים אצל אוהב, עושים בשמחה. וממילא מידה כנגד מידה; "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה", אי"כ כזו עבודה תעבוד אצל האויב, "וה' הטוב יכפר".

"והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך זיהך לך זחלה וירשתה וישבת בה"
 < "והיה" אותיות הוי"ה לרמוז למ"ש בגמ' כל הדר בחו"ל דומה כמי שאין לו אלוה, ובארץ ישראל השכינה שורה.
 < **תבוא** אותיות **אבות** שבזכות האבות אנו זוכים להכנס לארץ. נאמר "תבוא" בלשון יחיד לרמוז **שכולם כאיש אחד בלב אחד באים לארץ**. "אשר" ר"ת אהבה שלום רעות. **"וירשתה"** אותיות **יש תורה** ובזכות התורה והאחדות זכינו לארץ ישראל.
 < "ארמי איבד אבי וירד מצרימה" (כ"ו ה)
 מפני שנהג לבן הארמי מנהג רמאי ונתן ליעקב אבינו את לאה לפני רחל, נתגלגלו הדברים שיוסף הצדיק לא היה הבכור - לפיכך כאשר עשה לו אביו כתונת פסים עורר הדבר את קנאתם של אחיו וזה גרם לגלות מצרים. ברם, אלמלא היה יוסף הבכור, כי אז לא היו אחיו מתקנאים בו, שכן בכור זכאי לקבל יותר מכל אחיו.
 < "ויתנך ה' לראש ולא לזנב" (כח, יג)
 קשה: אם "לראש", לשם מה צריך "ולא לזנב"? מיישב הרמב"ן, שאדם יכול להיות ראש לאחד אך עדיין זנב לאחר; לכן אנו מבקשים, שנהיה לראש, אך לא לזנב לאיש. תירוץ שני: "והיית לראש" מתייחס לזמן העכשווי, ואילו "ולא לזנב" הוא איחול עתידי, שלאחר שתהיה לראש, לעולם לא יתהפך הגלגל ותחזור להיות זנב. נהוג לברך בראש השנה "שנהיה לראש ולא לזנב", וללוות את האמירה בהגשת ראש של דג וראש של כבש. מבוסס על הבטחה בפרשתנו: "ויתנך ה' לראש ולא לזנב..."

פִּנְתַּת הַנְּיָבִים וְהַפְתָּגְמִים
פְּרָחַם אֶב-עַל-בְּנִים = מְשַׁל לְדָאָה מְסוּרָה וְנֶאֱמָנָה.
זוגמה: חִלְיֵי הַחֲטִיבָה וְקִצְיֵיָה צִינּוּ בְּסֻפּוֹק כִּי מִפְקָד הַחֲטִיבָה הַתִּיחַס אֲלֵיהֶם אֶב-עַל-בְּנִים.
מקור: פְּרָחַם אֶב-עַל-בְּנִים רָחַם ה' עַל-יְרָאִיו [תְּהַלִּים קַג יג].

"קול עון קול אמה, קול חנון קול לבנה"
 יצחק ושישינה מוסאי הי"ו ארז ואתי אשרם הי"ו לנישואי שימואל הי"ו עם אוריך מנב"ת
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "עניני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הקניית שופר

מצות עשה מן התורה לשמוע תרועת השופר ביום ראש השנה, שנאמר "יום תרועה יהיה לכם". ואסור לדבר בין התקיעות, וכל שכן בזמן התקיעות עצמם, ונחלקו הפוסקים אם יש לומר וידוי בין התקיעות, (כפי שמודפס בהרבה מחזורים) או שאסור לומר וידוי בין התקיעות, ודעת מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שאסור לומר וידוי בין התקיעות, ושאל מי שנהג כן, צריך לבטל מנהגו, שנכנס לחשב ברכה לבטלה, ולספק אם חייב לחזור שוב ולברך על התקיעות. מכל מקום, אם רוצה להרהר הוידוי בליבו בלבד, רשאי לעשות כן בין התקיעות, אבל בשעת התקיעות עצמם ידום ויקשיב היטב לקול השופר. כל היום כשר למצות שופר, מהנץ החמה ועד לשקיעתה, ולכן הבא לתקוע לנשים, רשאי לתקוע כל היום כולו עד שקיעת החמה.

"בניך בשחילי זחלים" - חינוך עצות לקראת ראש השנה

הורים יקרים! בחדש אלול ובעשרת ימי תשובה, הימים הנפלאים המסוגלים להתקרבות לקדוש ברוך הוא יותר מכל ימות השנה, נשקיע את חינוך ילדינו לעבודת הקדוש, עבודת התשובה. נתקן את כל אשר פעלנו שלא כהוגן, במהלך השנה היוצאת. נתרומם ונתקדש לקראת יום ראש השנה, יום הדין, יום הרת עולם. ובפרט, נאחז בכל כוחנו בהנהגת שלוש עשרה מידות של רחמים, וביניהן במידות "ארך אפים, ורב חסד". נעביר על מידותינו ונשתדל כל העת רק להיטיב עם זולתנו. נאחז במידות "ארך אפים" ונאריך אפנו כלפי הזולת, נמחל על כבודנו, נבליג באמת ובתמים על עלבוננו, ונזכה שכך ינהגו עמנו מן השמיים. וכבר התבטאו הז"ל באומרם "כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו" וזוהי הסגולה הטובה ביותר לקראת יום הדין הקרב ובא להיכתב ולהיחתם לאלתר בספרן של צדיקים, אמן.

מרכה והצלה לניסים טובה כלזרי היינו על הסיוע לזיכוי הרבים שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה

מרכה והצלה לניסים טובה כלזרי היינו על הסיוע לזיכוי הרבים שיברכו מפי עליון מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות וזיווג הנון במהרה לבנינו

מרכה והצלה לניסים טובה כלזרי היינו על הסיוע לזיכוי הרבים שיברכו מפי עליון מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות וזיווג הנון במהרה לבנינו

כל הישועות והברכות לרביה ובקשים יפריח היינו שתרמו לסעודה הרביעית בליון זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו באושר ופרנסה טובה, וזיווג הגון במהרה לעדי בת רינה ולאביעד ושחר בני רינה להבדיל לעיני שרה בת מול ז"ל

מרכה ואחולות אפסיים ליעשהאל וגיילה נאמן בהגיע שילכת לגיל מצוות יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותרונן נחת מיוצאי חלציהם. וברכה והצלחה למרדכי ורחל נאמן ולרפאל ומרים ברוכים

"אברהם יגל" יוצא בקריאה נרגשת ובחיבת קודש **נא להקדיש את "פדיון הכפרות"** לחיזוק ולתמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן ה' וימלאו כל משאלותכם לטובה ותזכו גם לנרצה בעלון

המרכז הראשי לארבעת המינים בכל הכשרויות ובכל הסוגים מחירים מיוחדים **ישירודת בהספק איתי : 054-5388073**

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור לשיעור בליון של הראשליצי' הרחיג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "איהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת **בשעה 22:45** ואמירת סליחות עם החזן והפייטן **ר' משה חבושה** השידור יוקרן **על מסך ענק** מתקיימת **סעודה רביעית כשרה למהדרין**. (בחשות מאפילית בית הלחם בהנהלת אבי מוסאי הי"ו).

"קול שון וקול שמה, קול חזן וקול כל" מזל טוב ואיחולים לבניים משה ונסרין קפשיאן היינו טירין ורחל עבדושי היינו לנישואי איציק עם שרית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה וזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה"**

מרכה והצלה ללאי ועליה מוסאי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירונן נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעיני שמעון בן אברהם ז"ל

לכל הנשים הצדקניות כמידי שנה בשנה נקיים **התרת קללות ונדדים** בבית הכנסת **"איהל מועד"** רח' הנשיאים 3, יבנה. **במוצאי שבת הבאה, ערב ראש השנה, בשעה 20:30 כל הנשים מוזמנות**

מרכה והצלה לאמיד ודבורה אהרן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירונן נחת מיוצאי חלציהם

מקום מיוחד לנשים בלעדי ביבנה

לעיני הצנוע והענו **שרה נאמן** בת מזל ז"ל **כה' אלול פקידת שנתה** שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

לעיני הצנוע והענו **דניאל דינו** בן עליזה ז"ל **כה' אלול פקידת שנתו** שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לעיני הצנוע והענו **שמעון מוסאי** בן אברהם וחנה ז"ל **האזכרה ביום חמישי כו' אלול עליה לבית העלמין בשעה- 17:30** שימליץ טוב בעד כל משפחתו

מכירת ארבעת המינים בכשרות מהודרת אתרוגים תימניים בהשגחת הרב מחפוד מחירים מיוחדים **דניאל יעקב** מבצע תש"ח 12 יבנה. **050-6660878 050-6660873**

מרכה ואחולות אפסיים לאשר יוכי שאטר בהגיע הבן שחר ניי **למצוות** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו. וברכה לאפרים ושמה דאודי ולרומיה שאער מנב"ת

שבת שלום זמבודק

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

לעיני צנועה : משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל **מרים יתח** בת תנה ז"ל **מרים ועלני** בת גולשן ז"ל **רינה עדיקה** בת חסינה ז"ל **גילה הירש** בת רחל ז"ל **אביבה** בת יוקט ז"ל

לעיני צנועה : הרח"ג ירום-מיכאל אברגיל בן רינה ז"ל **לוי לוי** בן דוד ורבי ז"ל **ניסן אברהם** בן נהיית ז"ל **יוסף דוקרקר** בן רחל ומשה ז"ל **איטו אבוטבול** בת שמחה ז"ל **שרה מוסאי** בת סרודר ז"ל **רחל מוסאי** בת ביבי ומרדכי ז"ל **נרגס דוידי** בת שרה ז"ל

לעיני צנועה : אברהם-יגל בן דעות הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת **לאה בלקר** בת מרסל מנב"ת **חנה דוידי** בת שרה מנב"ת **רזיה סינדי** בת חוה מנב"ת **נעימה שלומזדה** בת מרים הי"ו **זהבה אפרת** בת מרים מנב"ת **דליה נסימי** בת גורגיה מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו **משה נאמן** בן מרים הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **מרדכי עמרני** בן רבקה הי"ו **ישראל פריג** רפאל בן מרים הי"ו **יצחק-חי** כהן זהב בן פרידה הי"ו **באבאי באבאי** בן מורודי הי"ו **לירן מלכה** בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

4 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות ראש השנה והתפילות

א - כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיוטים והתפילות לפני ימים נוראים, כדי שיהיו שגורים יפה בפיהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב - בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג - המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, רשאים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו. ד - מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה - בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיוט ”אחות קטנה” שבו מזכרים תכלה שנה וקללותיה. ומסיימים הפיוט ב”תחל שנה וברכותיה” ואחר כך אומרים מזמור ”הרנינו” שנאמר בו ”תקעו בחודש שופר” שמדבר בראש השנה.

ו - אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ז - התפילות של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שלישי, אין בזה חשש איסור כלל.

ח - צריך לומר בתפילה של ראש השנה ”המלך הקדוש” במקום ”האל הקדוש”. ואם טעה וחתם ”האל הקדוש”, אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת ”שלוש עליך רבי”, ומיד חתם ”המלך הקדוש” יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

ט - אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם האל הקדוש או המלך הקדוש, אם ברור לו שאמר באמצע אתה קדוש לדור ודור המליכו לאל, ובכן, אנו אומרים שמתמא חתם כהוגן ”המלך הקדוש” ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

י - אם טעה ולא אמר זכרנו לחיים, ומי כמוך, וכתוב, ובספר החיים, אינו חוזר, כל שחתם ברוך אתה ה' שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה”כ, ואמר ברכת אתה קדוש כולה, וחתם המלך הקדוש, אבל שכח לומר הנוסח: ובכן יתקדש שמך וכו', אינו חוזר.

יא - אם טעה וחתם ”מקדש ישראל והזמנים”, ואפילו אם ידע שהיום ראש השנה, אלא שסבור שהוא בכלל הזמנים, לא יצא.

יב - בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים ”ה' הוא האלוקים”, קודם ”ה' מלך”. ואחר ישתבח יאמרו ”מזמור ממעמקים קראתך ה'”. יג - בסוף העמידה עושה ”השלוש” במרומיו, וכן אחר חזרת הש”צ בקדיש תתקבל, אבל בשאר הקדישים אין צריך לומר ”השלוש”.

בח הדיבור - פרשת כי תצא

”השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל... הפסוק רומז על מידת הענוה והזכות של לימוד התורה. ”השקיפה” אותיות **ישקה פה** במים שאין מים אלא תורה וימלא פיו וישמור על הענוה ובכך יקבע לעצמו קומה גבוהה בגן עדן. **קדשך מן השמיים וברך** = ר”ת **קומה**. וכך יודעים אומות העולם שזהו יהודי. לומדים זאת ”וברך את עמך את ישראל”. ומדוע דווקא עם ישראל? שהם עושים רצונו של מקום. לכן נאמר שלוש תיבות את עמך את ישראל ואת האדמה. דהיינו על פי שניים או שלושה יקום דבר, ועוד הריבוי מראה על אחדות בעם ישראל ורק כך נקבל ברכה: אדמה, ארץ וזבת חלב ודבש וגם השבת הקדושה. ”זבת חלב ודבש” = ס”ת **שבת**. וגם נזכה לקבץ גלויותינו ונעלה לארץ המובטחת. ”ינתן לנו פאשר”=ר”ת **נלך**. ”פאשר נשבעת לאבותינו”=ר”ת **נלך** שניים כמאמר הפסוק בפרשת נח שניים שניים נכנסו אל התיבה, וארץ ישראל היא התיבת נח של עם ישראל. ”לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש” = ר”ת **לאחז** בשורשים של האדמה הקדושה שאבותינו ואמותינו הקדושים הורישו לנו. זו הזכות שאנו רואים בפרשת כי תבוא. **כי**=ר”ת **כל** יהודי. **תבוא** אותיות **אבות**. וידוע שהפרשה מדברת על צ”ח (98) קללות. כמה צריך זהירות לשמור על הברכות שעם ישראל קיבל כדי שחלילה לא ניכנס בתחום הקללות. יש רמז בפסוק חלק מהסיבה צח אותיות **ח צ** ידוע שמילה של לשון הרע ורכילות פוגעת כמו **חץ** בליבו של האחר. ”השקיפה” אותיות **יקשה פה** דהיינו שאדם מקשה על האחרים עם פיו אזיי מגיע לכל הקללות לכן יעשה תשובת המשקל, קלקלת בפה תתקו בפה, ידוע שהפה הורג. דוד המלך ע”ה תיקן מאה ברכות לאדם לברך בכל יום כנגד המגיפה שהיתה בעם ישראל. האם זה תקנה לצח קללות שהם 98? היכן עוד 2? זה כנראה אלה שעדיין מדברים לשון הרע וצריכים לעשות תשובה, כדי שהתקנה תהיה שלמה וכך גם הברכה. ועוד רמז לכח הדיבור: אומר הפסוק **”לא אכלתי פאני ממנו ולא”**=ר”ת **אבלו** את פי. ”ולא ביערתי ממנו בטמא”-אומר רש”י בשעריך תאכלנו הטמא והטהור, דהיינו השער זה פיו של האדם שבו הוא מחליט האם לאכול טמא או טהור ולהוציא מילים טמאות או טהורות. ”ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואזניים לשמוע עד היום הזה”. אומר רש”י להכיר את חסדי הקדוש ברוך הוא ולהדבק בו. לעניות דעתי זוהי הקללה הקשה ביותר, דהיינו שהלב אטום ולא מכירים את הזכות להיות בן של הקדוש ברוך הוא והזכות להיות בעם ישראל ובתורה הקדושה. לומדים מהנחש לאחר מעשה עץ הדעת אמר לו ה' יתברך עפר תאכל כל ימי חיידך. והרי מאכלו וטעמו זהו עפר, אזי האם זו ברכה או קללה? דהיינו לא יחסר לך פרנסה כל חיידך. אבל זו הקללה הקשה ביותר שקיבל הנחש. דהיינו אומר לו ה' יתברך תקבל פרנסה כל חיידך שלא תצעק אליי. לא רוצה לשמוע אותך. חכם מבין את חומרת מצבו יבכה דמעות שלישי על גזר הדין הקשה שקיבל. לכן באה פרשת כי תבוא להזכיר לכל אחד ואחת מעם ישראל. שיבוא יום ותבוא לתת דין וחשבון על חיידך שנזכה לחיים טובים. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

מהרה הוברר לאייזיק, שהלה בקושי יודע לקרוא, ואיך יוכל ללמוד עמו. הוא כמעט משך ידיו מהעניין, אך ההוא לא ויתר, הוא החל לבכות ממש בדמעות שליש, והתחנן בפני אייזיק שילמד אותו לקרוא ולהבין. לרגע עמד מיודענו המום ומשתומם: "היתכן שישנו בחור בעולם במצב אומלל יותר ממצבנו?" לפתע נכמרו רחמיו על הלה, הוא תפס בידו והבטיחו חגיגית, כי יעשה כל מאמץ ללמדו. אייזיק קיים את הבטחתו בדבקות. מדי יום הגיע מוקדם לביה"כ כדי ללמד את רעהו לקרוא ולהבין, כמה מילים בגמרא. ראשו של הלה היה אטום, עד כי לפעמים לקח שעות(!) כדי ללמוד מספר שורות. ואולם, אייזיק היה נחוש ללמדו דף גמרא בכל מחיר. הוא ראה בזה שליחות של ממש. מעתה כל מחשבותיו, וימים ולילה, נתונים היו למצוא דרכים כיצד יוכל רעהו להצליח להבין את הגמרא מהר יותר וטוב יותר, עד כדי כך שגם בתפילותיו הזכיר את רעהו. ביקש והתחנן להצלחתו... כך עברו חודשים מספר עד כי הבחור ההוא ידע סוף כל סוף דף גמרא על בוריו. אמו שמחה לראות שיפור הולך וגובר מיום ליום בהתנהגותו של בנה, אך לא הבינה מה גרם לכך. היא פנתה שוב לרבני הישיבה בבקשה להחזיר את בנה, בטענה שהשתפר מאוד... אך הנהלת הישיבה החליטה להתחמק ולהתנות את שובו במבחן קשה (שבסתר לבס האמינו שלא יוכל לעמוד בו). עליו להכין דף גמרא עם מפרשים ביום אחד ולהיבחן עליו... אמו דאגה: "מניין ידע?" אך כשמע אורו פניו, הן את דף הגמרא שכה עמל וידע ללמוד, יודע אותו בעל פה על בוריו עם מפרשיו, ועוד הוסיף לחדש בו כהנה וכהנה במהלך החודשים האחרונים. למותר לתאר את גודל תדהמתם של ראש הישיבה וצוות הרמ"ם, מתלמידם הסורר לשעבר. הם לא האמינו למשמע אוזנם. הם תהו לרגע האם לא אירעה כאן טעות חליפין עם בחור אחר?! הרי זה לא אותו אייזיק שהכירו... התשובות קלחו מפיו בכל מה שנשאל על הדף כאחד ממצוייני הישיבה. השמועה אודות אייזיק החדש פשטה בהיכל הישיבה, ובין לילה עלה מעמדו כאחד מפארי הישיבה. מכאן ואילך המשיך לשמור על תואר זה בכל כוחו.

"ואכלת פרי בטןך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך ה'" מסופר על אדם שביקר פעם אצל אדמו"ר מפורסם, ושאל אותו בקשר לדברי הזוהר שכתב שבכל דברי התוכחה רמוזה גם ברכה, כיצד יתכן למשל שקללה של "ואכלת פרי בטןך בשר בניך ובנותיך" רמוזה בזה ברכה? והרי אין לך קללה גדולה מזו? שאל האדמו"ר: "יש לך בנים?" השיב האיש בשפה רפה ובכובד ראש: "אמנם יש לי בנים, אבל לצערי אינם שומרי תורה ומצוות, ואפילו כשרות אינם שומרים, ולכן נמנע אני מלאכול בביתם". "זוהי כוונת הזוהר" - נענה לו הרבי - "לעתיד לבוא בניך יחזרו בתשובה, ותהיה ראשי לאכול אצלם בשר ושאר מיני מאכלים שיגישו לפניך, וזהו שכתוב "ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו..." (לבוש יוסף)

כל מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה
להלן סיפור מאלף, שעובד מסדרת הספרים "אמונה שלמה" על חמישה חומשי תורה, שערך ר' צבי נקר, על בחור ישיבה שמשמש ברגע האחרון הציל נפשו בזכות הטבה לזולתו, וכן בא ללמדנו, כי כל מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה.
עוד מימי ילדותו של אייזיק, יצא לו 'מוניטין' כשובב גדול וכבעל מרץ בלתי נדלה. כל עוד היה בגדר "קטן שאין בו דעת", היה אפשר לסבול את תעלוליו, כל עוד לא הזיק לסביבתו. אולם כאשר גדל ונכנס ללמוד בישיבה גדולה, לא זו בלבד שלא עזב משותתו, אלא אדרבה, דבק בה ביתר שאת למגירת לבס של הוריו ומוריו. שעות רבות של שיחות נפש' הקדיש לו משגיח הישיבה. כל סוגי העידוד והחיזוק כבר נוסו, הן מצד צוות רבני הישיבה, והן מהבית, כדי להחזירו לדרך המלך. אך אלו הועילו לזמן קצר בלבד. כאשר גברו הפרעותיו, פקעה סבלנות המשגיח, והנהלת הישיבה התכנסה כדי להכריע הכרעה גורלית בחייו של הלה, ולהחליט בלית ברירה על הרחקתו מן הישיבה. המשגיח נשלח לברר על ההחלטה. בקול שקט, רווי כאב עמוק וצער רב, גולל המשגיח בפניו את ההיסטוריה העגומה שלו בישיבה. "לכל דבר יש גבול, ואתה, לדאבון לב כולנו, עברת מזמן אותו..." סיים המשגיח כשדמעות מנצנצות בעיניו. המעמד היה כה מרגש, עד כי לראשונה גם מבטו הקונדסי של אייזיק הרצין משהו. הוא ידע היטב משמעותה של ההחלטה. הן עכשיו איבד את מקור חייתו היחיד, שכן איזו ישיבה תקבלו במצב זה, ומעל הכול, כיצד יקבלו בבית בשורה נוראה זו... הוא התחנן כהרגלו, בפני המשגיח, לניסיון נוסף. אך הלה הבהיר לו חד משמעית, כי עליו לחפש ישיבה אחרת... אמו ניסתה בתחילה לבקש מרבני הישיבה על נפש בנה, שכן הייתה מודעת היטב לסכנה האורבת ברחוב לבחור שנפלט מישיבה, אך נוכחה לדעת, כי התפילות שתתפלל לקב"ה שירחם עליו יעזרו עשרת מונים מכל השתדלות אחרת. היא הציעה לבנה, בתיאום עם המשגיח, שבינתיים ילמד בביה"כ המקומי עד שירחם ה'... והיה אם ימלא את סדר יומו בשקידת התורה, ישקלו שנית להחזירו... הוא נכנס לביה"כ ובהה בחלל, כשאינו מוצא מנוח לנפשו הסוערת, רק עתה החל להרגיש, עד כמה מסכן ואומלל הוא. בלא משים נחו עיניו על ספר תהילים, הוא פתחו והחל קורא בו. כך עברו עליו מספר ימים בהרגשת ריקנות מעיקה, שבור ורצוף על מר גורלו. ביודעו, כי אפסו סיכוייו להתקבל בחזרה לעולם הישיבות בכלל, ולישיבתו בפרט.
ביום מן הימים הקשים ההם, נכנס לאותו ביה"כ בחור צעיר שחזותו העידה אומללות. בגדיו היו בלויים ומרופטים כאחד הקבצנים, אך בעיניו הבהב ניצוץ של חיים, של רצון לדעת והתעניינות בספרי הקודש. הוא ניגש ל... אייזיק, וביקשו שילמד עמו... וזאת לדעת, כי למיודענו, תכונה חיובית אחת בלטה בו - מידת הרחמנות והרצון לעזור. וכך מצא את עצמו מנסה לעזור לבחור במצב הדומה לשלו... עד